

ערכי תורת הגר"א

ובו מסודרים לפי נושאים אלפי לקוטים יקרים
בנגלה ובנסתר
מחיבוריו של רבינו הגר"א זצוקלה"ה ע"ד הסוד

שנת "לקוטים וערכים מהנאון מוילנא"
ה'תשע"ח

ספר זה לא הוגה אחר צאתו מבית הדפוס
ואיננו מקבלים עליו שום אחריות
אא"כ יבואו להחליפו

**ברוך אשר יקים
את דברי התורה הזאת**

בדעתנו להוציא לאור חיבורים
נוספים מתורת רבינו הגר"א
והרמח"ל בתורת הנסתר, הננו פונים
בזאת לכל אשר נשאו לבו להשתתף
עמנו מהונו ולזכות בזכות נצח.

ומובא ב'שמירת הלשון' שער
התורה פ"ו ובעוד מקומות שבעבור
זה זוכה לדעת לעתיד לבא גם חלק
זה של התורה.

הוצאת מעיינות הגר"א

©
כל הזכויות שמורות

אין לשכפל, להעתיק, לצלם,
להקליד, לתרגם, לאחסן במאגר
מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני, אופטי,
מכני או אחר - כל חלק שהוא
מהחומר בספר זה, מבלי רשות
מפורשת בכתב מהמוציא לאור.
הן על פי דין ותנאי תוה"ק והן
להבדיל על פי החוק הבין-לאומי.
ושארית ישראל לא יעשו עולה.

את הספר ניתן להשיג

בירושלים:

רחוב ישא ברכה 23

כניסה ב' דירה 4

טל': 02-5715943

(ניתן להשאיר הודעה בתא קולי)

נשמח מאד לקבל

תיקונים והערות

הטעמים, כי בתחילה נעשית רוח בחשאי בגרון. ס"י יא ע"א

✧ דיבור כוונת

❖ **דבור**, חז"ל כינו את הזווג (אפי' אצל בנ"א בלשונם "ראוה מדברת"), לומר שהזווג הוא ע"י הדעת בין למעלה ובין למטה.

ס"י ד טוע"א

❖ **דבור**, זווג או"א (חו"ב) דעת המוליד באדם זרע בנים גופני, והדיבור מוליד בנים תלמידים רוח הפנימי שבהם, וכן מלאכים, ומכאן כמה גדול כח הדבור, (בפרצופים בחינת דעת בין או"א). ס"י ז ע"א. ת"ז תכ"א מז ע"א

❖ **דבור**, הוא זווג דנשיקין וידוע שמזווג דנשיקין יצאו הרוחנים כל המלאכים, (וכ"ה למעלה בפנימיות העולמות כידוע, ע"ש).

ת"ז יט ע"ג וע"ד

❖ **דבור** כוונת בו בחינת "ספר" (מחשבת הראשון [המצוה (צ' בפתח)], "סיפור" (החיבור בין ב' בנ"א) ו"ספר" (נצטייר בשני לעשות), שעד"ז כתב מרע"ה את ספר התורה מפי הקב"ה, ע"ש. ת"ע קט ע"ב

❖ **דבור** הוא זווג ה"ח וה"ג בנקודות העומדות לתנועה, ה' תנועות גדולות מימין וה' תנו"ק משמאל (כמתבאר בתז"ח). ס"י ז ע"ב

❖ **דבור**, בשעת הדבור יש זווג חיצוני (יותר מחיך וגרון) של חיך (חכמה) שינים (בינה) ולשון (דעת), "רצוא ושוב" של הלשון שיוצא משינים וחוזר ונכנס כמו יסוד בנוקבא.

ט"ז ע"ב ע"ג

✧ דבור ואמירה

❖ **דבור ואמירה** הן ענין אחד, ולכן עשר הדברות עשרה מאמרות [–] "ויאמר" במע"ב.

ת"ז תס"ט קב ע"ד

❖ **דבור ואמירה**, אמירה יכולה להיות על

המחשבה "ויאמר אל לבו", ודבור הוא כפה ומורה על קיום הדבור שנתהווה במחשבה כמ"ש "כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמוד", שהדיבור מקיים. אדר"א בלק כג יט. מהדור

❖ **דבור ואמירה**, דבור הנצרך בלבד בלא דברים מיותרים, אמירה בהרחבה (ופרטות) (וזהו "וידבר וכו' לאמר"). משלי ז ו

❖ **דבור ואמירה**, דבור הוא התורה עצמה ותיבותיה כמות שהיא, ואמירה היא הפנימיות של התורה כוונותיה טעמיה ותכלית של כל דבר (וזהו "וידבר וכו' לאמר", ע"ש). משלי ד כ

❖ **אמירה ודבור**, אמירה מתייחס לתושב"כ, דבור – תושבע"פ (עה"פ "אין אומר ואין דברים"). ת"ז תכ"א נ ע"ג (בי' בתק')

❖ **דבור וכו'**. כל ענין נשלם בשלשה דברים קריאה דבור ואמירה, ולכן במתן תורה ובאוהל מועד נאמרו ג' אלו, (ולמדו בתו"כ שכל הדברות היתה קריאה מקודם).

אדר"א בלק כב ה, מהדור"ל

✧ דבור ומעשה

❖ **דבור ועשיה**, בשניהם תלוי כל העולם, "ויאמר" "ויעש" – אומר ועושה, תורה ומצוות, ובאדם מכל דבור נוצר יצירה אחת וכן מכל מעשה, וניתנה תורה לתקן דבור ומצוות לתקן מעשה. להגר"א קיב א ב

❖ **דבור ומעשה**, כל ענין מעשה צריך להיות בדיבור, נגד ב' עולמות יצירה ועשיה בהן נברא העולם "ויאמר וכו' ויעש" "בדבר ה' שמים נעשו", וכן התורה, כמ"ש בס"י בארוכה, (ובמחשבה נגד הכסא).

יה"א ח"ג כו ע"ד

❖ **דבור ומעשה**, בכל המצוות צ"ל דבור ומעשה, ובשניהם נגמר רצון השי"ת, וכמ"ש "הרוצה לקבל עומ"ש שלימה יניח תפלין ויקרא ק"ש, וכן התורה – דבור, ועשייתה – מעשה.

אדר"א בלק כב ו מהדור"ל